

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 289/2024-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa bez zastúpenia advokátom ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 12. mája 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) v konaní sp. zn. 30S/109/2019 „z 19. januára 2022“ s tým, že ak ústavný súd dospeje k tomu, že konštatovanie porušenia práva na spravodlivý proces je v kompetencii Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NSS“), žiada zrušiť jeho k ústavnej sťažnosti priložený rozsudok sp. zn. 1Svk/59/2022 z 30. marca 2024, o ktorom sa dozvedel z mailovej správy 12. marca 2024.

II.

2. Na návrh sťažovateľa stavebný úrad po potvrdení rozhodnutia okresným úradom právoplatne povolil sťažovateľovi stavbu garáže. Proti rozhodnutiu okresného úradu podali žalobcovia správnu žalobu. Krajský súd uznesením zo 4. augusta 2020 správnej žalobe priznal odkladný účinok a rozsudkom z 19. januára 2022 rozhodnutie okresného úradu zrušil. Sťažovateľ ako ďalší účastník podal proti rozsudku krajského súdu kasačnú sťažnosť. NSS rozsudkom z 30. marca 2023 (nie 2024, ako nesprávne udáva sťažovateľ) rozsudok krajského súdu zrušil. Podľa NSS krajský súd vec sťažovateľa nesprávne právne posúdil, čo zakladá dôvodnosť kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“).

3. NSS ako nedôvodnú vyhodnotil námietku sťažovateľa z dôvodu podľa § 440 písm. f) SSP (nesprávny procesný postup v miere porušení práva na spravodlivý proces), ktorej naplnenie sťažovateľ videl v tom, že krajský súd napriek tomu, že správnej žalobe priznal odkladný účinok, o nej nerozhodol do šiestich mesiacov, a tak porušil § 187 ods. 1 SSP. Podľa NSS je lehota podľa § 187 ods. 1 SSP poriadková a jej účelom je zabezpečiť čo najkratšie trvanie dočasného stavu založeného priznaním odkladného účinku. Preto jej porušenie nemá za následok nezákonnosť následného rozhodnutia, ktorým správne súdne konanie končí, a preto nie je zásahom do práva účastníka na spravodlivý proces podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP. To však neznamená, že to nemôže byť posúdené ako porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. To však nemôže vysloviť NSS, ale len ústavný súd v konaní o ústavnej sťažnosti.

III.

4. Z toho, že NSS nezistil porušenie práva na spravodlivý proces v rozsahu uplatneného dôvodu kasačnej sťažnosti, sťažovateľ vyvodzuje, že došlo k porušeniu jeho ústavného práva na spravodlivé súdne konanie. Navrhuje však vysloviť, že postupom krajského súdu v správnom súdnom konaní, pričom zdôrazňuje deň 19. januára 2022, keď krajský súd rozhodol rozsudkom o správnej žalobe, došlo k porušeniu jeho ústavných práv. Následne však žiada, že ak ústavný súd dospeje k názoru, že konštatovanie porušenia práva na spravodlivý proces je v kompetencii NSS, zrušiť jeho rozsudok, ktorým na jeho kasačnú sťažnosť bol zrušený rozsudok krajského súdu.

IV.

5. Sťažovateľ ústavnú sťažnosť podal bez zastúpenia advokátom napriek tomu, že podľa § 34 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) navrhovateľ musí byť v celok konaní zastúpený advokátom. Okrem toho je pochybné, či sťažovateľ namietané porušenie ústavných práv vyvodzuje z postupu krajského súdu alebo z rozsudku NSS. O tomto rozsudku sťažovateľ zjavne mylne uvádza, že je z 30. marca 2024, hoci je zrejmé, že rozsudok je už z 30. marca 2023. To vyplýva nielen z písomného vyhotovenia tohto rozsudku, tak ako bolo priložené k ústavnej sťažnosti, ale tomu nasvedčuje i to, že o tomto rozsudku sa sťažovateľ dozvedel zo správy advokáta, ktorá mu bola doručená 12. marca 2024. Z ústavnej sťažnosti tak v rozpore s § 123 ods. 1 písm. b) zákona o ústavnom súde nepochybne nevyplýva označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým podľa sťažovateľa boli porušené jeho základné práva a slobody. Ústavná sťažnosť tak nemá zákonom predpísané náležitosti, a preto bola podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

6. Nebol dôvod odstraňovať tieto nedostatky ústavnej sťažnosti postupom podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ak je sťažovateľ presvedčený, že k porušeniu jeho ústavných práv došlo postupom krajského súdu, v prípade, ak konanie o správnej žalobe nie je po zrušení rozsudku krajského súdu rozsudkom NSS právoplatne skončené, sťažovateľovi nič nebráni v tom, aby, zastúpený advokátom, podal ústavnú sťažnosť proti postupu krajského súdu, z ktorého výkon súdnictva ešte v júni 2023 prešiel na Správny súd v Banskej Bystrici. Tam je vec sťažovateľa evidovaná pod novou spisovou značkou ZA-30S/109/2019, tak ako to je možné zistiť z overenia presunu spisu v rámci súdnej mapy na webovej stránke (www.justice.gov.sk). Okrem toho bolo

zistené, že rozsudok NSS z 30. marca 2023 bol advokátovi sťažovateľa doručený 7. marca 2024, pričom sťažovateľ ústavnú sťažnosť podal až 12. mája 2024, teda po uplynutí dvojmesačnej lehoty na podanie ústavnej sťažnosti podľa § 124 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. mája 2024

Robert Šorl
predseda senátu